

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr.12 Augustus 2003 Een uitgave van de Stichting Garabandal Centrum Nederland.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk. K.v.K. 27184198 E-mail: maryann@wanadoo.nl Www.garabandal.nl

Tel. 06-20445819 - Rek. 55.94.77.716 België: 750-9537649-82. Redactie en Pelgrimsvervoer:

Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Tel 0252-214191 - Rek. 3572.31.678

Email: w.langeveld@worldonline.nl Rie van der Ven Fonds 3572.12.959 (voor minder draagkrachtige pelgrims)

VOORWOORD

Beste Garabandal vrienden,

Op Witte Donderdag 17 April 2003 verscheen de encycliek "Ecclesia Eucharistia" van Z. H. Paus Johannes Paulus II, over de eucharistie in relatie tot de Kerk.

In het artikel de *H. Vader en Garabandal* willen wij toelichten of deze encycliek mede is geïnspireerd door de gebeurtenissen en Boodschappen van Garabandal.

Zoals Uw weet speelt het getal 18 een overheersende rol in de gebeurtenissen van Garabandal. De verschijningen van de Aartsengel Michaël begonnen op 18 Juni 1961. De 1^e Boodschap werd gegeven op 18 Oktober 1961. De 2^e Boodschap werd gegeven door Michaël op 18 Juni 1965.

Ook in mijn leven speelt het getal 18 in betrekking tot Garabandal een stimulerende en bemoedigende rol.

Enige voorbeelden: Op 18 maart 1969, tevens mijn geboortedatum ontving ik van Pater Ramon Andreu. sj. enige honderden dia's van de extasen van de zienersjes van Garabandal..

Op 18 maart 1992 vierde ik mijn 57e verjaardag. In de middag werd ik opgebeld door de Hr. Brouwer van North Sea Ferries, welke veerboot-verbinding onderhoud tussen Rotterdam-Europoort en Hull, met de vraag waarom ik een z.g. 'Generaal Arrangement', oftewel een plattegrond van één van hun veerboten had aangevraagd. Ik had hem toen in het kort over onze plannen verteld, dat de Stichting in de toekomst een veerboot wil charteren, om naar Santander in Nd Spanje te varen om met zieke en gezonde pelgrims aanwezig te zijn bij het Grote Wonder. Na mijn uitleg beloofde hij wat op te sturen. De andere dag op 19 Maart, feestdag van St. Jozef kreeg ik 4 grote tekeningen van één van hun veerboten, de "Norsen". Misschien is deze boot door de hemel gecharterd voor het Grote wonder. Vele malen heeft de datum 18 zich herhaald. Op 18 Juli van dit jaar besloot ik even naar Warmond te fietsen en de bejaarde pater franciscaan Amandus Korse te bezoeken in Mariënweide, een bejaardencentrum voor kloosterlingen. Toen ik het terrein opreed zag ik de pater naar de brievenbus lopen met een grote enveloppe. Na een hartelijke begroeting vertelde hij dat juist op deze dag 18 Juli 2003 zijn boekje 'De Twaalf' was uitgekomen. De Twaalf is een synthese van ons Geloof in het licht van de Schotse franciscaanse theoloog Johannes Duns Scotus' leer over de menswording Gods.

Deze hartelijke geleerde priester schonk mij één van de eerste exemplaren. De schrijver Robert Lemm schreef het voorwoord. De loop der dingen zal ons leren wat betekenis is van dit boekje met Garabandal. Van harte aanbevolen!

INHOUD:

- ▶ Voorwoord
- ▶ De H. Vader en Garabandal.
- ▶ De Twaalf.
- ▶ Eucharistische heiligen.
- ▶ Eucharistische wonderen.
- ▶ Ontmoeting met de Hogar de la Madre.
- ▶ Encycliek over de eucharistie.
- ▶ Aanbidding in Nederland.

DE heilige voor de aanbidding van het H. Sacrament is de Franse priester Pierre Julien Eijmard. In het artikel 'Eucharistische heiligen' kunt U met hem kennismaken. In de loop van 2000 kerkgeschiedenis zijn er veel 'Eucharistische Wonderen' gebeurd. Het grote wonder van Tumaco in Columbia spreekt tot de verbeelding, toen een priester met het H. Sacrament de havenstad Tumaco voor een enorme vloedgolf wist te behoeden

Marianne Windmeijer schreef "Ontmoeting met de Hogar de la Madre" Een nieuwe religieuze gemeenschap in Spanje, waar zij verleden jaar enige tijd heeft doorgebracht. Een gemeenschap welke o.m. wordt geïnspireerd door O.L. Vr. van de Berg Karmel van Garabandal.

Er zijn twee uitgaven verschenen van de *Encycliek over de eucharistie*, zie blz. 8, waar ook het adres gegeven wordt waar men het boekje *Aanbidding in Nederland* kan bestellen. Hartelijk dank voor uw steun op Bankrek. 3572.31.678. Wim Langeveld. Maria-Hemelvaart 2003

De Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het **H. Sacrament** te bezoeken Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L.Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds **minder** belang werd gehecht aan de **H. Eucharistie**.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het **lijden van Jezus te overwegen**.

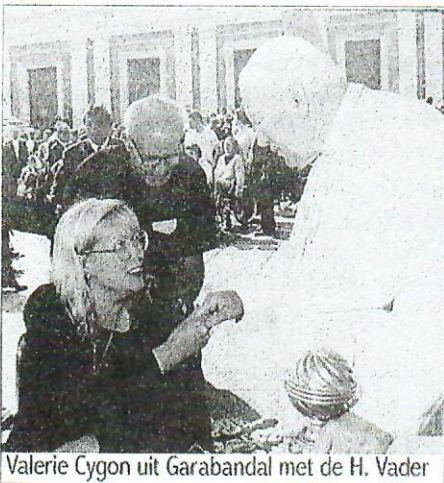

In het tweede meer uitgebreidere uitgave van het boek: "Garabandal der Zeigefinger Gottes" van Albrecht Weber, kan men op blz. 19 het volgende lezen: "Door omstandigheden, welke als minder dan toeval, dan wel als een gebeuren van de voorzienigheid, kreeg Paus Johannes II een exemplaar van de eerste uitgave van dit boek in handen en liet aan de schrijver via Mgr. Dziwisz, zijn Poolse privé secretaris het volgende mededelen:

"Vergeld God voor alles. In het bijzonder voor de diepe liefde waarmee U het gebeuren zowel de verbanden met betrekking tot Garabandal behandelt en verders bekendmaakt. Moge de Boodschap van de Moeder Gods toegang tot de harten vinden, voor het te laat is.... De H. Vader geeft u als uitdrukking van vreugde en dankbaarheid zijn Apostolische Zegen!". Deze in het Duits getypte brief was gedateerd; 13 juni 1994.

Door een handgeschreven bijgevoegde persoonlijke groet van de Paus aan de familie Weber met zijn handtekening wordt duidelijk, dat hij een diepe interesse in de gebeurtenissen van Garabandal heeft, en dat het hem er zeer aan gelegen is, dat het op een geloofwaardige wijze bekend wordt gemaakt.*

Valerie Cygon

Valerie Cygon uit Garabandal met de H. Vader

Zeven jaar geleden betrok een aan MS lijdende Amerikaanse, Valerie Cygon een klein huisje in Garabandal. Zij wordt daar bijgestaan door een oud-aalmoezenier van het Amerikaanse leger, Father George Costigan. Een priester die de strijd tegen de Japanners heeft

meegemaakt. En de verschrikkelijke gevolgen van de atoomaanval op Nagasaki enige weken na de Japanse capitulatie heeft aanschouwd. In de jaren 70 nog enige jaren gediend in Vietnam. Men begrijpt dat deze priester voor zijn leven getekend is door het lijden en de verschrikkingen waarmee hij in aanraking kwam.

In 1998 namen George en Valerie deel aan een algemene audiëntie bij paus Johannes Paulus II.

Over deze gebeurtenis gaf zij het volgende verslag:

" Na zijn toespraak werden mensen op het platform waar hij was in de gelegenheid gesteld naar boven te gaan om hem te begroeten. Toen het mijn beurt was reed ik naar hem toe, kuste zijn ring en vertelde hem dat ik van hem hield. Op een nogal ongewone wijze vroeg hij mij waar ik vandaan kwam Ik zeg ongewoon, omdat ik er zo Amerikaans uitzie. Ik zei, "Spanje, Uwe heiligheid". Hij vroeg, "Waar?"

"Ik antwoordde, "Garabandal , Uwe Heiligheid"

Dat horend, sperde hij zijn ogen plotseling wijd open, deed een stap terug, snakte als het ware naar adem, en in lange getrokken uitroep reageerde hij met: "G-a-r-a-b-a-n-d-a-l !!!".

Toen ik de uitdrukking op zijn gezicht zag, begon ik te huilen en reden zij mij weg.(Uit Garabandal Journal, Mei-Juni 2003)

Father George vertelde mij in Mei 2002 in Garabandal, waar ik hem en Valerie voor het eerst ontmoette dat deze ontmoeting plaats vond op 13 Mei 2000, toe de H. Vader Fatima bezocht voor o.m. de zaligverklaring van Jacinta en Francesco Marto..

Op een mysterieuze manier kwamen zij in de voorste rij te staan, samen met andere gehandicapten in hun rolstoel. Het was voor hen buitengewone verrassing dat Valerie enige woorden kon wisselen met de H. Vader. George zag een intense blijde uitdrukking op het gelaat van de H. Vader verschijnen, toen deze het woord " Garabandal" uit de mond van Valerie vernam. Voor hem een overtuigend bewijs dat de paus in Garabandal gelooft.

Daarom is het niet gezocht te schrijven dat de encycliek 'Ecclesia Eucharistia' mede geïnspireerd kan zijn door de bovennatuurlijke gebeurtenissen en boodschappen van Garabandal.

Enige overeenkomsten.

In de 1e Boodschap van 18 Oktober 1961 vroeg de hemel o.m. om dikwijls het H. Sacrament te bezoeken. Tijdens haar verschijningen in Garabandal leidde Maria de zieneresjes vele malen naar het tabernakel in het kleine kerkje van Garabandal om de Heer in de geconsacreerde Hosties te aanbidden. Daarna leidde zij meisjes als teken van eerbied en geloof achteruitlopend met hun gezichtjes naar het tabernakel gekeerd het kerkje uit.

In zijn encycliek 'Ecclesia Eucharistia' schrijft de H. Vader over de aanbedding het volgende:

De aanbedding van de Eucharistie buiten de Mis is van onschatbare waarde voor het leven van de Kerk. Deze aanbedding is nauw verbonden met de viering van het eucharistische Offer. De tegenwoordigheid van Christus onder de heilige gedaanten die na de Mis bewaard worden - een aanwezigheid die zolang voortduurt als de gedaanten van

Het is mooi om bij Hem te zijn, om dicht aan zijn borst te liggen als zijn geliefde leerling (vgl. Joh 13,25), en om de oneindige liefde te voelen van zijn hart.

brood en wijn intact zijn - komt voort uit de viering van het offer en is gericht op de sacramentele zowel als de geestelijke communie. Het is de taak van de Herders ook met hun persoonlijke getuigenis ertoe aan te moedigen om de eucharistische aanbedding, in het bijzonder de uitstelling van het Allerheiligste Sacrament, alsook de aanbedding voor Christus aanwezig onder de eucharistische gedaanten, te koesteren.

Het is mooi om bij Hem te zijn, om dicht aan zijn borst te liggen als zijn geliefde leerling (vgl. Joh 13,25), en om de oneindige liefde te voelen van zijn hart. Als het christendom zich in onze tijd moet onderscheiden, met name in de "vaardigheid van het bidden", hoe zou men dan geen nieuwe behoefte kunnen voelen om lang te blijven in geestelijk gesprek, in stille aanbedding, in een houding van liefde, vóór Christus die aanwezig is in het Allerheiligst Sacrament? Hoe dikwijls, dierbare broeders en zusters, heb ik dit ervaren, en heb ik hieruit kracht, troost en steun gevonden! Talrijke heiligen hebben ons het voorbeeld van deze praktijk gegeven, dat herhaaldelijk is geprezen en aanbevolen door het Leergezag. De heilige Alfonsus Maria de' Liguori

onderscheidde zich in het bijzonder op dit gebied en hij schreef: "Onder alle uitingen van vroomheid is de aanbidding van Jezus in het Heilig Sacrament de eerste na de sacramenten, die aan God het dierbaarste is en voor ons zeer nuttig." De Eucharistie is een onmetelijke schat: niet alleen haar vieren, maar ook in aanbidding voor haar verblijven buiten de Mis maakt het mogelijk te putten uit de bron van de genade zelf. Een christelijke gemeenschap die ernaar verlangt het gelaat van Christus beter te beschouwen, in de geest die ik heb voorgesteld in de apostolische Brieven *Novo millennio ineunte* en *Rosarium Virginis Mariae*, moet dit aspect van de eucharistische aanbidding, waarin de vruchten van het lichaam en het bloed van de Heer groter en talrijker worden, eveneens ontwikkelen.

In de 2e Boodschap van 18 Juni 1965 klaagde de hemel door de Boodschapper de H. Aartsengel Michaël onder meer dat men steeds minder waarde ging hechten aan de H. Eucharistie. De H. Vader schrijft hier over het volgende;

Op sommige plaatsen is de praktijk van de eucharistische aanbidding vrijwel volledig verwaarloosd. In verschillende delen van de Kerk zijn misbruiken opgetreden, die lijden tot verarring met betrekking tot het gezonde geloof en de katholieke leer ten aanzien van dit wonderbaarlijke Sacrament. Soms komt men een uiterst verengd begrip van het eucharistische mysterie tegen. Beroofd van zijn betekenis als offer wordt het gevierd als ware het eenvoudigweg een broederlijke maaltijd. Daarenboven wordt van tijd tot tijd de noodzaak van het ambtelijke priesterschap dat wortelt in de apostolische opvolging verduisterd en de sacramentaliteit van de Eucharistie wordt teruggebracht tot louter werkdadigheid in de verkondiging. Dit heeft hier en daar geleid tot oecumenische initiatieven die hoewel edel in hun motieven, toegeven aan eucharistische praktijken die in tegenspraak zijn met de discipline waarmee de Kerk haar geloof uitdrukt. Kunnen wij anders dan onze diepe droefheid over dit alles uitdrukken? De Eucharistie is een te groot geschenk dan dat wij dubbelzinnigheid en verschraling van de betekenis zouden kunnen dulden.

Ik vertrouw erop dat deze encycliek er effectief aan kan bijdragen om de schaduwen van onaanvaardbare doctrines en praktijken te verdrijven, opdat de Eucharistie verder moge stralen in heel de glans van haar mysterie.

Maria en de eucharistie

In Garabandal is Maria verschenen om de Kerk en wereld voor te bereiden op het Grote Wonder, welke in het teken zal staan van de enorme vruchten welke het Kruisoffer van Golgotha heeft voortgebracht. En dagelijks op onbloedige wijze door het Eucharistisch kruisoffer wordt tegenwoordig gesteld. En één van die vruchten zal vermoedelijk zijn dat de aanwezige menigte in Garabandal een voorschouw zal krijgen van de Nieuwe Schepping waarover wij geschreven hebben in de Garabandal Nieuwsbrief Nr. 10 van December 2002.

De H. Vader:

"Laten we ons, dierbare broeders en zusters, begeven in de school van de heiligen, de grote verkondigers van de ware eucharistische vroomheid. In haar bereikt de theologie van Eucharistie de volle glans van de geleefde werkelijkheid, ze

'steekt ons aan' en ze 'verwarmt' ons zogezegd. Laten we vooral luisteren naar de Allerheiligste Maagd Maria, in wie het eucharistische geheim zich meer dan in iedere andere mens manifesteert als geheim van het licht. Kijkend naar Maria herkennen we de veranderende kracht van de Eucharistie. In haar zien we de wereld die in liefde vernieuwd is. Wanneer wij Maria beschouwen als degene die met lichaam en ziel in de hemel is opgenomen, zien we het openbreken van de "nieuwe hemel" en van de "nieuwe aarde" die zich bij de tweede komst van Christus voor onze ogen zullen openen. De Eucharistie is hier op aarde hun onderpand en in zekere zin een vooruitlopen daarop: "Veni, Domine Jesu!" (Apk 22,20).

De Synode en Garabandal

Het is interessant het volgende hierbij te vermelden: Uit het boek 'Garabandal' deel 1 van professor Jacques Serre lezen wij op blz. 261 het volgende:

De "Synode" voor de waarschuwing

In een brief uit de archieven de Franse priester, père Laffineur schreef Conchita: "Voor de toekomstige gebeurtenissen zullen plaatsvinden, zal er een "synode" worden gehouden."

We weten niet precies wanneer Conchita deze opmerkelijke openbaring ontving, maar het gebeurde hoogstwaarschijnlijk na 1 januari 1965.

De voorspelling lijkt immers op de hoogte te zijn van de voorafgaande openbaring die de komende AVISO (d.i. de waarschuwing) voorspelde. Het is aannemelijk te stellen dat ze deze gedurende een van haar maandelijkse locuties (innerlijke hemelse stem) ontving, omdat de boodschap dan bijna synchroon loopt met de periode (15 september 1965) waarin paus Paulus VI in de katholieke Kerk officieel het nieuwe en originele instituut van de "Synode van (alle) bisschoppen" creëerde.

Bisschoppensynode wellicht in teken eucharistie

2003/07/09 Rome (Rk nieuws.net)

De volgende Bisschoppensynode zou in staan van de eucharistie, zo melden verscheidene agentschappen. De synode van bisschoppen zou eind 2004, begin 2005 plaats vinden.

Vorige week vond alvast een voorbereidende bijeenkomst plaats onder leiding van de Belgische curiekardinaal Jan Pieter Schotte, de algemene secretaris van de Synode.

Op de 1e Bisschoppensynode zou nagedacht worden over de impact van de jongste encycliek 'Ecclesia de Eucharistia', die in april van dit jaar door de paus gepubliceerd werd. De synode zou zich ook buigen over de nieuwe normen voor het verloop van de eucharistische viering. De publicatie van deze normen wordt in het najaar verwacht. (tb)

Uit: Katholiek Nieuwsblad van 18 Juli 2003

De plannen voor een bisschoppensynode over de Eucharistie krijgen steeds meer vorm, meldt het Vaticaan. Die zal einde 2004 of begin 2005 worden gehouden. Dan zal gekeken worden naar de resultaten van de april gepubliceerde encycliek over de eucharistie en van de nieuwe richtlijnen, die dit najaar zullen verschijnen. (CWNews)

Wim Langeveld. 15 Augustus 2003 Maria-Hemelvaart

Een synthese van ons Geloof in het licht van Johannes Duns Scotus' leer over de menswording Gods

Door pater Amandus Korse, minderbroeder

Voorwoord van Robert Lemm

Een man uit één stuk, een karakter, laconiek, iemand die zegt wat hij weet dat waar is zonder zich van mode of tijdgeest iets aan te trekken, maar van een engelachtige humor: zo zou ik pater Amandus Korse, minderbroeder, willen typeren. Een man ook, van uitspraken, getuige zijn preken en *Vaarwel Kristen dom*, zijn hoofdwerk uit 1990.

Vergeleken met zijn eersteling *Joannes en het geheim van God*

uit 1938, mild van toon, haast lyrisch in de trant van de vooroorlogse dichters, verraadt *Vaarwel* de strijder tegen wat er in de afgelopen halve eeuw in de Kerk is misgegaan, de vis die tegen de stroom opzwemt van het post-conciliare horizontalisme. "Al in 1954 zei ik dat we straks treinreizen zullen maken om een eucharistieviering te vinden." Daarmee echode hij de waarschuwingen van de hem geliefde Vrouwe van alle Volkeren, die tezelfdertijd in Amsterdam de donkere wolken voorzag die zich zouden samepakken boven het Vaticaan. Zijn *Vaarwel* moest dus slecht vallen in kerkelijke kringen, en belandde via een obscure Waalse uitgeverij

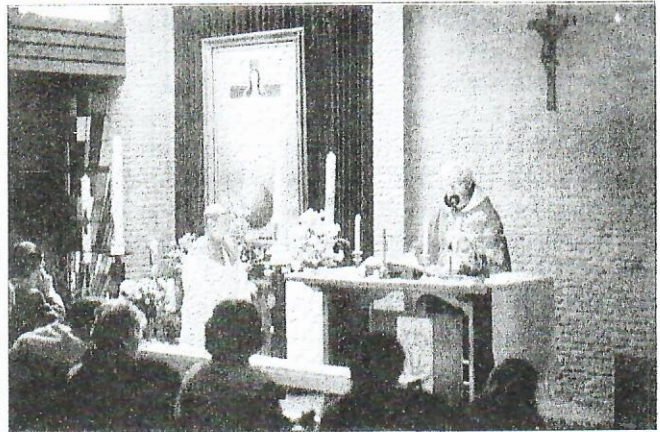
"Al in 1954 zei ik dat we straks treinreizen zullen maken om een eucharistieviering te vinden."

praktisch onder de toonbank, waarmee zij gezegd dat het modernistische virus nog lang niet is uitgewoed.

Kern van zijn hoofdwerk, alsook van de hier volgende *Synthese van ons Geloof*, is de Menswording. Het gaat om de oerfranciscaanse visie van Johannes Duns Scotus waarbinnen de Liefde centraal staat.

God wilde zich openbaren en werd vlees door het Woord, en dat gebeurde voor de schepping, dus voor de zondeval van de eerste mens.

De Incarnatie (menswording) is oorzaak; de Verlossing, aanleiding. Thomas verhief die aanleiding tot doel, wat leidde tot de zogeheten satisfactie-leer die stelt dat vanwege onze gevallen staat God, om ons te redden, mens moest worden. Tegenover die dominicaanse 'noodzaak' staat de franciscaanse drang van God om Zich te doen kennen. Binnen de thomistische school was de Moeder van God niet vrij van de erfsmet; de scotistische school leerde dat Zij reeds in de geest van de Vader was eer het Woord, haar Zoon, tot maken van het zichtbare universum overging en dus nooit zonde kon kennen, zelfs een aparte creatie was, vlekkeloos geschapen, ver boven het eerste menspaar. De strijd om het dogma van de *Onbevleete Ontvangenis* zou weliswaar in 1854 worden beslecht, maar de overtuiging dat God ook mens was geworden indien Adam in de paradijselijke toestand had volhard, heeft de theologie niet kunnen veroveren. Duns Scotus, Minstrel van de Menswording, blijft een buitenbeentje, geaccepteerd gezien

Pater Korse celebreert de Eucharistieviering in de kapel van de Vrouwe van alle Volkeren in Amsterdam

zijn zaligverklaring, doch voorbehouden aan een ontvankelijke minderheid.

De Mystieke Stad Gods (1623-1670) van de Spaanse franciscanes Maria van Agreda is wellicht de meest uitgewerkte versie van Scotus' visie met Maria o.a. in haar hoedanigheid van Medeverlosseres, en die titel is precies waar Zij als Vrouwe van alle Volkeren om vraagt. Een moeilijker verzoek is binnen de huidige oecumenische sfeer nauwelijks denkbaar.

Dat het Evangelie geen 'verhaal' is, zoals de moderne exegeten graag herhalen, maar feiten, waar gebeurde geschiedenis verwoord in een nog ongekende schrijfstijl, is een ander onderwerp waarmee pater Amandus ons verrijkt. Wanneer de vier evangelies geen onbetwistbare, authentieke oorsprong hebben, bestaat er geen enkel boek meer waarvan men de historische authenticiteit kan garanderen! "Augustinus dixit. (Zo sprak kerkvader Augustinus)

In *Vaarwel Kristendom* heeft hij de personages van de vier evangelisten vrijmoedig en met intuïtieve genialiteit geportretteerd, hoewel hij zich bescheiden verontschuldigt met het postmoderne prerogatief (recht dat iemand heeft voor en boven anderen) dat de subjectiviteit (beschouwing van een zaak uitsluitend vanuit een persoonlijk standpunt) legaliseert, dus mocht ook hij zijn gang gaan. Wat dit boek echter, en dat geldt ook voor *De Twaalf* zo eenzaam maakt, is dat de academische godgeleerdheid er haar schouders voor ophaalt, terwijl het vrome volk, of wat daar nog van over is, de drempel mogelijk te hoog zal vinden. Want pater Amandus Korse, hoewel uitvarend tegen de geleerden, is zelf ook een geleerde, zij het een nomade, een roepende in de woestijn zoals zijn Johannes de Doper uit 1938. Die omstandigheid beperkt noodzakelijk het aantal van zijn lezers. De Eucharistie, dat brandpunt van het Katholieke Geloof, komt in *De Twaalf* zoals eerder in *Vaarwel*, pregnant aan de orde. De recente encycliek hierover van de Paus mag gelukkig, beter laat dan nooit, de verprotestantisering van het Altaargeheim in niet mis te verstane bewoordingen de kop indrukken, zelfs tot vreugde van het Nederlandse episcopaat, pater Amandus heeft op dit punt altijd onversaagd de ware leer uitgedragen tegen de hoge herders die hij hierin laksheid verweet. Als je de ware betekenis van de Eucharistie zou kennen, zei hij vaak tijdens zijn preek, zou je de kerk nog niet voorbij durven lopen. Het Misoffer is mystiek verbonden met de Menswording en de Moeder Gods, het is de ziel van de Kerk. Ook hierin echode hij de bezorgdheid van de Vrouwe in haar boodschappen aan de zieneres Ida Peerdeman, die hij als biechtvader bijstond tot aan haar dood.

Ten slotte noem ik de hemel, onze eeuwige bestemming. Ook daarop richt de auteur van *De Twaalf* zijn schijnwerper.

Wat maken wij ons druk over het vergankelijke, over wereldverbetering en sociale rechtvaardigheid als de dood aan alles hier een eind maakt. Het behoeft geen commentaar dat een memento mori, om maar te zwijgen van contemptus mundi, nou niet direct de tegenwoordige christenen voor ogen staat. Het *aggiornamento* van Vaticaan Twee heeft in zijn optimistische kijk op de wereld het 'altaar' door de 'tafel' vervangen, het offerkarakter van de Heilige Mis naar achteren gedrukt ten gunste van het idee dat wij al in de verrijzenis leven; maar dan wel een erg aardse verrijzenis.

*Wie niet vast gelooft, staat ook niet vast!
Wie ziet en toch gelooft, krijgt niet alleen een
bijzondere verziendheid maar ook nog een
bovennatuurlijke verziendheid!*

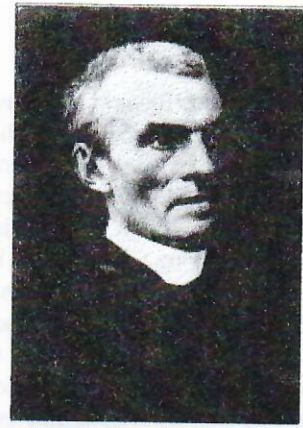
De basiliek van Fourvière

bad" zei hij tegen deze pater, "en werd toen zo overmeesterd door één bepaalde gedachte, dat alle andere daarbij volkomen op de achtergrond geraakten: Er bestond helemaal geen kloostergemeenschap, die er haar bijzonder werk van maakte en er heel speciaal voor zorgde, dat God in de Eucharistie werd vereerd en aanbeden, en Zijn verheven liefde-geheim met luister werd omgeven. Deze moest er komen."

Hij gaf pater Tesnière te verstaan, dat deze gedachte in hem was opgekomen tijdens een lang aangehouden geestverrukking. "Ö!" riep hij uit bij de herinnering aan dat eenzame kapelletje, waarin hem dit alles werd onthuld, "wat een heerlijke ogenblikken heb ik die middag in Fourvière beleefd!"

Bij deze woorden kreeg pater Tesnière het vermoeden, dat pater Eymard iets verborgen wilde houden. "Maar pater", zei hij, "hebt U dan O.L. Vrouw gezien, dat U dit ogenblik zo sterk ontroerd heeft? "

"Pater Eijmard", zo gaat pater Tesnière verder, "was op deze plotselinge vraag niet bedacht. Door de waarheid gedwongen, maar door de nederigheid weerhouden, mompelde hij een nauwelijks verstaanbaar ja, dat hem echter niet ontging.

Pierre Julien Eijmard

Dit genade vol gebeuren in zijn priesterleven zette hem aan om dit ideaal te gaan verwerkelijken . Nadat hij de noodzakelijke kerkelijke toestemming had verkregen, verwierf hij een klein huis in Parijs waar hij en een medegezel hun verblijf namen. Hier werd op 6 Januari 1857 het H. Sacrament uitgesteld en de ontluikende communitieit, bestaande uit twee leden begonnen de aanbidding van het H. Sacrament, zoals de regel dat voorschreef. De Stichter ontving zijn eerste bemoediging voor zijn werk in een lovend pauselijk schrijven, waarin het werk en zijn stichter werden gezegend en was getekend door Pius de IX in 1857.

Vijf jaar later in 1862 had hij genoeg geestelijke zonen om een regulier noviciaat op te zetten. Vanaf deze datum verspreidde de congregatie zich snel, en tot nu toe vind men huizen in Rome, België, Holland, Spanje, Canada, de Verenigde Staten, en Zuid Amerika. De dienaressen van het H. Sacrament, een congregatie van klooster-zusters, die een eeuwigdurende aanbidding in hun conventen uitvoeren, werd ook door hem in 1858 gesticht De eucharistische bond van priesters en de aartsbroederschap van het H. Sacrament, zijn de vruchten van zijn ijver onder de priesters en de gelovigen. Na een bloeitijd die tot de jaren 50 van de vorige eeuw duurde sloeg ook de secularisatie en de geloofscrisis bij de zonen van pater Eijmard toe. Er kwamen geen nieuwe roepingen meer en de kloosters in Baarlo en Stevensbeek werden gesloten. - De Stichter werd op 11 Augustus 1908 tot Eerbiedwaardig verklaard. Op 22 juli 1925 werd hij zalig

Pater Amandus benadrukt het kruis van Jezus waarbij wij ons horen aan te sluiten, en hij houdt de dood voor een feest. Op een begrafenis, die van zijn zuster, opperde hij tegen iemand die hem zei "gecondoleerd", "gefeliciteerd, zult u bedoelen!" Die uitspraak wil, over het graf heen, het geloof bekrachtigen in ons bestendig geluk. En dat begint, aan gene zijde, met het zien van Jezus Christus; voor hoe lang, dat hangt af van onze levensloop. Maar het wegvallen van zijn onuitsprekelijke gestalte zal ons dompelen in een diepe heimwee, die voor de rechtvaardigen is uit te houden in de zekerheid dat wij Hem uiteindelijk, ieder naar zijn eigen staat, voor altijd zullen zien.

Wie niet vast gelooft, staat ook niet vast! Wie ziet en toch gelooft, krijgt niet alleen een bijzondere verziendheid maar ook nog een bovennatuurlijke verziendheid! " Het christendom laat de mens verkeren in het randgebied van hemel en aarde; in het grensgebied van geloof en aanschouwing; in het tussengebied van tijd en eeuwigheid; in het doorgangsgebied van de witte wolk van het Geloof en het eeuwige licht der glorie." Het zijn maar enkele van de vele kerngedachten van de tijdloze pater Amandus Korse, die in zijn unieke persoon de franciscaanse traditie hoog houdt temidden van de verwaalden.

Robert Lemm, mei 2003. □

Uitgegeven bij: Larooij ISBN 90-803405-3-7

EUCHARISTISCHE HEILIGEN

De heilige Pierre Julien Eijmard

Stichter van de Congregatie van het H. Sacrament en de Dienaressen van het H. Sacrament. Hij werd geboren in La Mure d' Isère, in het diocees Grenoble op 4 Februari 1811 en stierf op 1 Aug. 1868. Van kindszijn af leefde hij als een heilige en had van jongs af aan een vurige en tedere devotie voor het H. Sacrament. In 1829 trad hij in het noviciaat van de Oblaten van Maria, maar een kwaal dwong hem naar huis terug te keren. Toen hij 20 jaar was geworden trad hij in het groot seminarie van Grenoble, en werd op 20 Juli 1834 tot priester gewijd .Heel zijn geestelijk leven stond in het teken van de Aanbidding van het H. Sacrament. Degene die zijn geestelijke leiding kregen werden aangespoord door zijn raad om hun geestelijk leven op het H. Sacrament te richten. Tijdens één van zijn bezoeken aan het heiligdom van O.L. Vrouw van Fourvières in Lyon, ontvangt hij een buitengewone genade. Zeventien jaren later, slechts enkele weken voor zijn dood vertelde hij deze gebeurtenis aan ene pater Tesnière."Ik

verklaard en op 9 december 1962 werd Pater Eymard door Paus Johannes XXIII heilig verklaard. Zij feestdag is op 2 Augustus

De paters van het H. Sacrament in Nederland hebben hun naam veranderd in *Sacramentijnen*
Het hoofdklooster Brakkenstein staat in Nijmegen. Zij beheren tegenwoordig de begijnhofkapel in Amsterdam, welke in het teken staat van het H. Sacrament van Mirakel.
Adres kapel

H.H. Joannes en Ursula (Begijnhofkapel)
Begijnhof 30, Amsterdam
(ingang Begijnhof overdag via Gedempte Begijnensloot)
Adres pastorie: Nieuwezijds Voorburgwal 373
1012 RM Amsterdam. Telefoon: 020-6221918 - fax: 020-4230089. e-mail: info@begijnhofamsterdam.nl
Priesters: Eugène van Heyst sss, rector. Aad van Ruiten sss, conrector

De hulpbisschop van Haarlem, Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Johannes Gerardus Maria van Burgsteden, is ook een Sacramentijn
Benoemd tot hulpbisschop en vicaris generaal 24 juni 2000
Bisschop gewijd 9 september 2000
Opnieuw bevestigd tot hulpbisschop en vicaris generaal 21 juli 2001

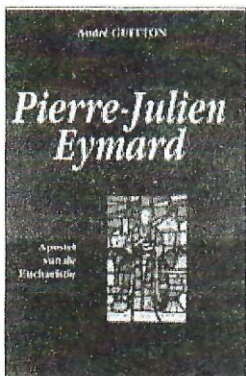
Reliekschrijn

Sedert de zaligverklaring rusten de stoffelijke resten van pater Eymard in de Corpus Christi kerk in Parijs, in een in dubbelopzicht kostbare schrijn: de verguld bronzen kist n.l. met het kristallen deksel waarin het lichaam van de H. Jean-Marie Vianney, vanaf zijn zaligverklaring (1906) tot aan zijn heiligverklaring (1925) in de kerk van Ars zichtbaar voor de pelgrims, die hem kwamen vereren, lag opgebaard. De vriend erfde van zijn vriend. Het gebeente van de stichter wordt bewaard in een wassen beeld, dat een sprekende weergave is van de levende pater Eymard en ieder ontroert, die het ziet. Hij ligt daar met de priesterlijke gewaden bekleed, de handen samengevoegd op de borst en de ogen geopend. Het is alsof hij zijn eeuwigdurende aanbedding en dankzegging voortzet. En vlak bij hem zijn zijn geestelijke zonen voor het uitgestelde H. Sacrament, zonder onderbreking in gebed verzonken.

Wanneer men dit ziet, wordt opeens alles duidelijk en begrijpt men in zijn volle omvang, waartoe Pierre-Julien Eymard geroepen en voorbestemd was.

Adres: Saint Pierre Julien Eymard
Chapelle du "Corpus Christi" - 23, Avenue de Friedland - 75008 Paris tél : + 33/ 1 40 76 30 30

Boeken over pater Eijmard

Pater A. Guittons.s.s.s., *Pierre-Julien Eymard. Apostel van de Eucharistie*, CPS, Brakkenstein-Nijmegen, 1993. ISBN 90-74457-04-5, 420 p., € 16,00 (oorspr.titel: Pierre-Julien Eymard, apôtre de l'Eucharistie, Médiaspaul, Paris, 1992. ISBN 2-7122-0421-2).
Degelijke, wetenschappelijk verantwoorde, maar tevens prettig en vlot te lezen inleiding op het leven en de spiritualiteit van P.

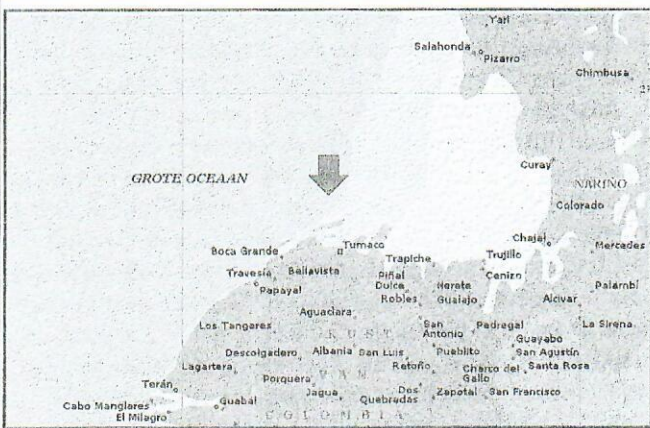
Eymard. Schrijver is theoloog en historicus en specialist over pater Eymard en zijn tijd. Met uitvoerige bibliografie.

2. A. Seymat, *De eerste levensbeschrijving van Pierre-Julien Eymard*, enige maanden na zijn dood uitgegeven, vert. uit Frans door M. Trifterer, redactie door W. van Meijgaarden s.s.s. en Ellen Kleinpenning, CPS, Brakkenstein-Nijmegen, 1993. € 3,40. . Een blik op zijn spiritualiteit, Pater H. Kuijpers, *Eymard Brakkenstein-Nijmegen*, 2-de herziene druk, 1991. ISBN 90-9004516-3, 85 p.,€ 4,55.

Jubileumboek

Beleving van de Eucharistie in de tijd. Honderd jaar Sacramentijnen in Nederland. Uitgave van het Provinciaaloot van het Heilig Sacrament, 2002. + foto voorpagina
Geïnteresseerden kunnen het boekje bestellen op het adres: Klooster Brakkenstein, Heijendaalseweg 300, 6525 SM Nijmegen (tel. 024 355 80 29).
Emailadres: sss.brakkenstein@freeler.nl.
Prijs: € 8,00. Verzendkosten inbegrepen.☒

EUCHARISTISCHE WONDEREN

DE GOLVEN VAN DE ZEE WIJKEN VOOR DE GECONSACREERDE HOSTIE TERUG. .

Tumaco ligt op een klein eiland van Columbia in de Stille Oceaan.

.Op 31 januari 1906 werd dit dorp later een stad door een Eucharistisch wonder van de dreigende overstroming en vernieling gespaard. Honderden kustbewoners en hun zielzorgers, Pater Gerard Larrondo en Pater Julian Moreno, van de Augustijnerorde, waren ooggetuigen van deze historische gebeurtenis.

Het was rond 10 uur voormiddag toen een hevige aardbeving de bewoners van Tumaco opschrikte. Het beven was zo sterk en aanhoudend, dat veel huizen instortten en in de kerk alle beelden op de grond vielen. In grote paniek verlieten de mensen hun woningen en liepen hulpzoekend naar het huis van God. Wenend smeekten zede missionarissen onmiddellijk een processie te vormen en ze haalden zonder talmen een groot kruis, vaandels en beelden uit de sacristie. Pater Larrondo trachtte eerst nog op het kerkplein de mensen ietwat wat gerust te stellen. Maar als hij echter achterom keek naar de zee, bemerkte hij hoe plots de baren, ofschoon het niet de tijd van laag-water was, steeds meer van de kust terugweken, wat nog nooit gebeurd was, en een landstreep van ongeveer anderhalve kilometer achter zich lieten. Verder in de zee echter stuwden de baren omhoog als een reusachtige watermuur, die ieder ogenblik kon terugslaan en de ganse kust van Tumaco kon overspoelen en vernietigen.

Een zeebeving veroorzaakt een overstroming in Irian Barat

Ten overstaan van dit ongehoorde gevaar sprak de zielzorger niet verder meer, doch liep het Godshuis binnen. Hij nam de kelk uit het Tabernakel en nuttigde al de zich daarin bevindende Hosties tot op ene na. Dan liep hij met deze laatste heilige Hostie in de rechterhand en de kelk in de linkerhand naar het strand.

De torenhoge watermuur was ondertussen op zijn ganse breedte ineengestort en de baren rolden, vele meters hoog, naar de kust toe. Vrouwen, mannen en kinderen schreiden ontsteld, want ze zagen al hoe hun huizen reddeloos verloren zouden gaan.

Pater Larrondo echter schreed bijna tot de heupen in het water, de aanrollende vloed met de omhoog geheven heilige Hostie tegemoet. En zie, daar hielden de reuzebaren plots in hun geweldige stormaanval stil, en stonden een ogenblik roerloos, al wilden ze hun Heer en Gebieder aanbeddend gehoorzaamheid betonen. Dan stroomden ze niet meer naar de kust toe, maar vloeiden langzaam terug en stierven uit, ver weg in de oneindige zee. Gespannen had de door de dood bedreigde mensenmenigte het wonder van haar redding aanschouwd. Wenend en jubelend omringden allen de heilige Hostie en dankten hun Goddelijke Redder.

Pater Larrondo liet echter uit de kerk de gouden monstrans halen, legde er de heilige Hostie in, en zingend en biddend trok het volk, zoals tijdens de plechtige Heilige Sacramentsprocessie, gelukkig door de geredde stad.

Dit wonder van Tumaco werd wereldbekend en verwekte groot opzien. Op diezelfde dag waren immers de andere kustgebieden van Columbia door de aardbeving en de daaruit voortvloeiende overstroming zwaar beschadigd geworden en grotendeels vernield. ☒

Ontmoeting met de Hogar de la Madre

Ik wil u graag iets vertellen over mijn ontmoeting met een energieke en zeer inspirerende gemeenschap in Noord Spanje genaamd, *Hogar de la Madre*.

In het Nederlands zou dit moeilijk te vertalen zijn omdat dit *Haard of Huis van De Moeder* betekent. Het beste is het dan ook om de originele benaming te handhaven.

In Mei 2002 was ik op mijn zoveelste bezoek in mijn geliefde dorp San Sebastian de Garabandal. Met een kennis door de straten slenterend, liepen we recht op een pater af die zojuist het dorpskerkje uitkwam.. In gezelschap van enkele zusters groette hij ons en we raakten in gesprek. Hij nodigde ons uit om op bezoek te komen in hun gemeenschap om verder kennis te maken en tevens te lunchen.

Enige dagen later bezochten we de *Hogar de la Madre*. Ook onze voorzitter Wim Langeveld was inmiddels in Garabandal aangekomen en ook hij vergezelde ons op deze verkenningstocht. Een autorit door het prachtige Cantabrische landschap

bracht ons na ongeveer een uur rijden even voorbij de stad Torrelavega in het plaatsje Zurita bij een wat oud uitziende boerderij met een klein huisje ernaast wat Casita genoemd wordt. We werden allerhartelijkst verwelkomd en naar de eerste verdieping gebracht waar de lunch geserveerd werd. De sfeer was hartelijk en levendig, waar echter alle luxe ontbrak.. Er werd gepraat... en na een heerlijk Spaanse maaltijd werd er koffie geserveerd want het is natuurlijk internationaal bekend dat de Nederlander van koffie houdt. Er werd een gitaar en keyboard binnengebracht. Ook kwamen er enkele novices ons vergezellen die hun optrek hebben in het kleine huisje, het Casita. Een heel internationaal gezelschap.

Tijdens de maaltijd in Zurita met pater Rafael. Mei 2002

Padre Rafael Alonso Reymundo, de stichter van deze gemeenschap, vertelde over het ontstaan en groei van de Hogar de la Madre. Tussendoor werd er gezongen uit eigen repertoire en dit was bijzonder hartverwarmend. Vooral de hymne die geschreven is voor O.L. Vrouw van Garabandal is bijzonder mooi.

Wat is nu de samenhang van Garabandal met deze gemeenschap. Hoe is deze ontstaan.....

Padre Rafael Reymundo is in 1980 priester gewijd. Op zijn weg naar het Priesterschap is hij altijd nauw bijgestaan door een bijzondere Belgische dame, Elisabeth van Keerbergen, in de Hogar de la Madre bekend als *Mamie....Ma Amie ..mijn vriendin*.

Een begenadigde vrouw die met onze Hemelse Moeder in contact stond en op mystieke wijze vele 'gesprekken' met Haar had. Ook is deze vrouw een offerziel geweest voor vele priesterroepingen maar, zoals ze altijd zei, Padre Rafael kostte toch wel de meeste offers. Hij heeft haar in zijn huis genomen in Toledo.

In die tijd ontstond daar langzamerhand een jongerengroep onder de naam *Hogar de la Madre* waar Mamie een grote rol speelde en geestelijk moeder was van velen.

Later verhuisde Mamie naar Santander. Padre Rafael volgde haar en trok bij haar in.

Tot aan haar dood, verzorgde hij haar samen met leden van de jongerengroep.

Door Mamie ontving Padre Rafael zijn drie missies van Maria

- * *De verdediging van de Verering tot het H. Sacrament*
- * *De verdediging van de Verering tot O.L. Vrouw, speciaal waar het Haar Maagdelijkheid betreft en*
- * *De jeugd naar Christus brengen.*

Zo ontstond de Hogar de la Madre en iedere dag groeide deze meer uit. Er ontstond een Vrouwelijke tak::

De Dienaressen van O.L. Vrouw.

En een Mannelijke tak: *De Dienaren van O.L. Vrouw.*

In Garabandal mocht Padre Rafael op een mystieke wijze O.L. Vrouw zien en Zij zegende hem op een speciale wijze en wees hem de plaats waar in de toekomst het Sanctuarium gebouwd zal gaan worden.

Het wachten is nu op de toestemming van de bisschop van Santander en diverse instanties om de bouw te beginnen. Maar er liggen al grote plannen en tekeningen voor de bouw van een basiliek, pelgrimshuis voor priesters en leken en andere

Mamie en pater Rafael voorzieningen om na het Grote Wonder deze massale toestroom van mensen uit de gehele wereld in Garabandal te ontvangen. Met eigen ogen mochten we zien hoe mooi deze plannen zijn en we waren zeer onder de indruk van het vele werk wat deze jonge mensen met elkaar verzetten. Geheel toegewijd aan de Hogar de la Madre hebben velen hun talenten op diverse gebieden nu kunnen inzetten. Er wordt een twee-maandelijks magazine uitgegeven in het Spaans, Engels en Duits. Ook een speciaal kinder Magazine. Ze maken eigen TV series, afgestemd op de jeugd. Ook hebben ze sinds kort een missiepost in Ecuador.

Iedere maand zijn er ontmoetingen met gezinnen. In diverse plaatsen in Spanje zijn er gebedsgroepen ontstaan onder de naam Hogar de la Madre.

In de zomer worden er jongerenkampen georganiseerd en in de Goede Week is er voor alle leden en geïnteresseerden een ontmoeting in Priego bij Cordoba.. Deze wordt internationaal bezocht. Zelf mocht ik hier aanwezig zijn in April en heb dit als heel bijzonder ervaren.

Padre Rafael zegt altijd;

"Garabandal is de Hogar de la Madre en de Hogar de la Madre is Garabandal".

Het is nog maar een kleine plant in de kerk maar ooit zal deze bijzonder groot zijn. Vanuit dit oogpunt kunnen we dus zien dat het geweldig zou zijn om ook in Nederland een gebedsgroep te starten onder deze naam en proberen deze missies uit te gaan dragen.

Ik ben enige tijd in deze gemeenschap geweest en heb een korte samenvatting van de historie in het Nederlands vertaald. Eenieder die deze graag zou willen ontvangen, kan dit opvragen bij:

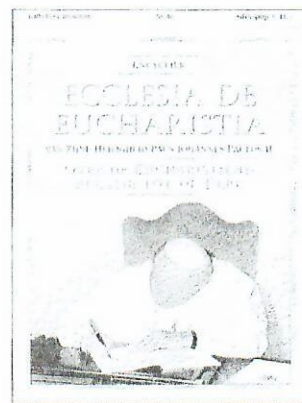
Stichting Garabandal Centrum Nederland
Hogar de la Madre
Postbus 271
2280 AG Rijswijk

Ook wil ik een oproep doen aan alle jongeren die graag met deze gemeenschap kennis willen maken. Schroom niet, je bent van harte welkom! Wanneer je wilt helpen deze gemeenschap te helpen opbouwen. Letterlijk en figuurlijk !!!..

Marianne Windmeijer, secretaresse

ENCYCLIEK OVER DE EUCHARISTIE

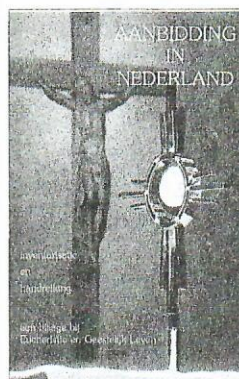
In het Nederlands taalgebied zijn inmiddels twee vertalingen op de markt gebracht van de encycliek 'Ecclesia de Eucharistia', welke op Witte Donderdag 2003 door paus Johannes Paulus II is gepubliceerd. De eerste is de officiële vertaling in de serie *Kerkelijke documentatie*, uitgegeven door het Secretariaat van de Kerkprovincie. De encycliek is voor 3 euro te bestellen via (030) 2326909 of www.bestel@rkk.nl.

De Columba uitgave

De tweede is de luxere en steviger uitgave in de serie *Katholieke Informatie* van uitgeverij *Colomba*. Deze rijk geïllustreerde editie is met 11 € een stuk duurder dan haar officiële broertje van de SRKK. Daar staat tegenover dat de letters een stuk groter zijn en de tekst wat toegankelijker oogt. Ter vergelijking: de eerste heeft 30 pagina's nodig en de tweede 59. De SRKK-lezer krijgt er echter de pausboodschap voor de (nationale) wereldjongerendagen bij. Bestellen Stichting R.K. Voorlichting (Columba) Rhijngesterstraatweg 155, 2341 BT Oegstgeest (071) 5174951 of 071-5154426 of www.colomba.nl. (JP)
Uit: *Katholieke Nieuwsblad*.

AANBIDDING IN NEDERLAND

Aanbidding in Nederland is een eenmalige bijlage bij
EUCHARISTIE EN GEESTELIJK LEVEN jaargang 26, 2003

De inventarisatie van plaatsen en tijden waarop het allerheiligste sacrament ter aanbidding staat uitgesteld, heeft de redactie kunnen maken dank zij de welwillende medewerking van vele lezers. Zij pretenderen geenszins een volledig overzicht te geven, alle aanvullende informatie die u hen kunt geven, zullen zij graag in een eventuele volgende uitgave opnemen.

Losse exemplaren van 'AANBIDDING IN NEDERLAND' kunt u aanvragen bij de Gemeenschap voor Aanbidding, priorij Nazaret, Tegelen. € 2,50 per exemplaar, incl. verzendkosten.

EUCHARISTIE EN GEESTELIJK LEVEN is een tweemaandelijks uitgave van de Benedictinessen van de altijddurende aanbidding van het heilig Sacrament, priorij Nazaret te Tegelen (L.), onder redactie van J. Bots SJ, t.b. v. de leden van de Gemeenschap voor Aanbidding
Redactie en administratie:

Gemeenschap voor Aanbidding
Klooster 'Oude Munt'- Priorij Nazaret van
Wewelickhovenstraat 1 .NL -5931 KS Tegelen
Telefoon: 077- 37351 08
email: edijkman@petruscanisiusstichting.nl
internet: www.petruscanisiusstichting.nl
Europa / Buiten Europa € 18,- /22,- Studenten-abonnement: € 7,-
Losse nummers: € 2,50

LEVE CHRISTUS IN HET H. SACRAMENT